

האיש שפתח את הבר במיוחד לשני מילואימניקים באפטר

שני מילואימניקים שהגיעו מהלחימה בעזה להפסקה קצרה בבאר שבע, רק רצו כוס לשתות בירה קרה אבל הבר היה סגור; בעל המקום שעבר באזור ושאל למעשיהם, פתח במיוחד בשבילם את הבר אחרי כמעט חודשיים בהם היה סגור. "אחד מהם שיחק בזקן שלו וממש יצא ממנו אבק, ראו עליהם שבאו ישר מהשטח, דבר כזה לא קרה לי מעולם"

המסעדתן אילן זגדון, הבעלים של גן הבירות "ברבסבא" בבאר שבע, נאלץ לסגור את הבר שלו כשהתחילה המלחמה, כמו עוד הרבה מסעדנים אחרים ברחבי הארץ. גן הבירות המפורסם בעיר, שהוא למעשה החצר של מסעדת סבא ג'בטו, הוקם לפני 21 שנים, והוא אחד הברים הנחשבים בעיר.

ביום חמישי האחרון ישב אילן מול הדלת הסגורה של הבר שלו, ונחמץ ליבו. אבל אז הופיעו מולו שני בחורים על מדים שלכדו את תשומת ליבו. "לא הבנתי מה הם עושים שם, ונראה היה לי שהם מחפשים משהו. ניגשתי ושאלתי אותם אתם צריכים משהו. בלי להתבלבל בכלל, הם ענו לי מיד: 'בירה קרה'".

השניים, שלא ידעו כי מי שעומד מולם הוא בעל הבר, סיפרו לזגדון כי הגיעו במיוחד לגן בירות, בהפסקה הקצרה שלהם מהמילואים, כדי לשתות בירה ו"לנקות את הראש". זגדון לא היסס, והחליט לפתוח עבור שניהם בלבד את גן הבירות שלו. "כשאמרתי להם שאני המנהל של המקום - הם היו בטוחים שאני עובד עליהם. לקח לי קצת זמן למצוא את המפתח, והם בכלל פקפקו בי וחשבו שאני מתלוצץ, אבל הבטחתי להם שזה אני. אחרי כמה רגעים מצאתי את המפתח, נכנסנו לבר והם פשוט קפצו מאושר".

למעלה מחודש וחצי היה הבר של זגדון סגור. מיד בכניסה אפשר לראות שהרבה מאוד זמן אף אחד לא נכנס לבר, שבדרך כלל מלא בסטודנטים שמגיעים לשבת על כוס בירה בסוף היום. זגדון פתח במיוחד לחיילים חבית בירה חדשה, וסידר להם שורה של צ'ייסרים.

חיילים מעזה בבר בבאר שבע (צילום)

ד"ש מהשטח: החיילים חזרו מרוצים לעזה (צילום: אלבום פרטי)

"ישבנו לשיחה פתוחה. הם שיתפו אותי על החיים האישיים שלהם וגם על הפעילות שלהם בתור לוחמים במילואים בהנדסה קרבית. אחד מהם שיחק בזקן שלו וממש יצא ממנו אבק, ראו עליהם שבאו ישר מהשטח לשבת בבר שלי", אמר. בסיום המפגש אילן מספר שהשניים קמו ואמרו לו משפט שזכור לו במיוחד – "אנחנו לא יוצאים מעזה עד שאנחנו לא ממלאים את התפקיד שלנו – מחזירים את כל החטופים ומסיימים את כל המשימות שיש לנו".

"ישבנו יחד כמה שעות ושמעתי סיפורים שהיו שווים כל קופה שבעולם", סיכם זגדון. בסיום סוף השבוע, כשהחיילים חזרו לפעילות, הם לא שכחו לשלוח לאילן דרישת שלום מתוך הלחימה בעזה. "אני גאה בחבר'ה האלו, היה לי פשוט כיף איתם. והיום קיבלתי מהם את התמונות בהפתעה, הצחיק אותי שפתחתי עבור שניהם בלבד את הבר. זה לא קרה מעולם – ולא חשבתי שאי פעם יקרה דבר כזה שאפתח את המקום במיוחד בשביל שני אנשים".

אילן זגדון: "אני גאה בחבר'ה האלה" (צילום: אלבום פרטי)

המתחם, שפועל כבר 21 שנה, כולל את מסעדת סבא ג'בטו ואת גם גן הבריות המפורסם בחצר, "ברבסבא". אילן מתגאה במתחם שהוא כולו אקולוגי, מורכב מחומרים ממוחזרים ומוצרי יד שנייה. "זו המורשת של המקום שלי, כך בניתי אותו. הכל נאסף מהרחובות ומפחי זבל. ומכל הדברים שאספתי – ייצרתי מתחם. בדרך כלל בזמן הזה המקום מלא אנשים ומלא בחיים, אבל מהרגע שהתחילה המלחמה – נאלצנו לסגור. חלק מהעובדים גויסו למילואים וחלק אחר הם עובדים פלסטינים שלא מורשים להיכנס כרגע לארץ", משתף זגדון. "יש בי דאגה אמיתית לחייהם של העובדים במקום, שגויסו למילואים במסגרת המלחמה. הם הנשמה של המקום. אני מרגיש גם פספוס על אותם עובדים פלסטינים מיהודה ושומרון שבמשך שנים עבדו איתי, הוכשרו לעבודת המטבח, ועכשיו לא נראה שיחזרו לעבוד איתנו".

זגדון מספר שגם בתקופת הקורונה המקום היה סגור, אבל מדגיש כי המצב כעת לא דומה לתקופת הסגרים שהכיר: "אם אחרי הקורונה אנשים רק חיכו לצאת לבלות וליהנות – אני מבין שעכשיו המצב שונה, ואנשים לא יכולים לצאת ולבלות כשזה המצב במדינה. הלב שלי קרוע לגזרים בגלל זה", הוסיף.

המסעדה של זגדון ממוקמת בסמוך לבית חולים סורוקה, כך שסירנות האמבולנסים נשמעות היטב, לצד האזעקות, היירוטים והמסוקים שחגים בשמי האזור. כעת הוא נאבק מול

הממשלה לקבל פיצויים לעסקים עבור חודש נובמבר, חודש בו העסק ללא פעל כבימי שגרה. "אנחנו מחכים לרגע שנוכל לחזור לפתוח את המקום, לארח שוב את כל הסטודנטים באזור שבימים האלו עזבו את העיר ורובם נסעו לבית הוריהם. כשנחזור לפעילות אני מזמין את כולם אלינו. מחכה לחזור לשים מוזיקה, אבל עכשיו זה יהיה בווליום נמוך – בשביל שאנשים יוכלו לשבת ובאמת לדבר, ליד בירה קרה ואוכל טוב".

=====
שלום קלוד, האם תוכל להפוך את הטקסט של הכתבה הבאה, למחזה הומוריסטי קצר הכולל סצנות ודיאלוגים בין הדמויות?
בשמחה אנסה! הנה ניסיון להפוך את הכתבה על החיילים שבאו לשתות בירה לאחר לחימה בעזה, למחזה הומוריסטי קצר הכולל דיאלוג:
=====
בעל הבר: אילן

מחזה: "בירה קרה אחרי הקרב"

משתתפים:

חייל 1: אורי

חייל 2: דני

בעל הבר: אילן

מערכה 1 סצנה 1:

אורי ודני נכנסים לבמה כשהם לבושים במדי צה"ל ונראים מותשים. הם מביטים סביבם בתסכול.
דני: לאן נעלם הבר המפורסם הזה שדיברו עליו? חשבתי שהוא פה באיזור...
אורי (כועס): איפה?! אני רואה פה רק חנויות סגורות! זה אמור להיות החופש שלנו אחרי שבוע בגיהנום, ואין שום מקום לשתות בו בירה!
דני (מרגיע): טוב נו, בוא נמשיך לחפש...אולי מעבר לפינה הבאה?

מערכה 1 סצנה 2:

דני ואורי מופיעים בפינה נוספת כשהם נראים מתוסכלים יותר.
אורי: די דני, אני מוותר! אין פה שום בר פתוח בכל העיר הנטושה הזאת! בוא כבר נחזור בסיסה...
(אילן מופיע לפתע)
אילן: שלום חבר'ה! אתם נראים תועים, אולי אוכל לעזור במשהו?
דני (בהתלהבות): כן! אנחנו מחפשים בר שנקרא... (שולף פתק) גן הבירות ברבסבא. שמעת עליו?
(זום אין על חיוך תמוה של אילן)

מערכה 2:

הסצנה מתרחשת בתוך הבר. אורי ודני יושבים על בר גבוה ולגימים בירה בהנאה כשאלן מסדר מאחור.

אורי: חבר'ה, אני עדיין לא מאמין שזה קרה...איזו מזל שפגשנו בבעלים האגדי הזה שפשוט פתח לנו את הבר הסגור במיוחד!

דני (לוגם בירה): אתה צודק! ממש כאילו מישהו שם למעלה חשב עלינו והביא לנו מנחה...

(אילן מגיע עם עוד בירות)

אילן (מחייך): מגיע לכם חבר'ה! אחרי מה שעברתם, זו הפחות שיכולתי לעשות. לחיים שתמיד תמצאו פה בירה קרה!

(כולם מרימים כוסות ולוגמים)

מסך יורד...

